

[1] Ταῦτα ἀκούσας Βελισάριος Περάνιον μὲν ἐς Οὐρβιβεντὸν ζῦν πολλῇ στρατιᾷ, ἐφ' ᾧ πολιορκήσουσιν αὐτήν, ἔπεμψεν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ Οὐρβίνον τὸ στρατεύμα ἐπήγε, πόλιν τε ἐχυρὰν καὶ Γόθων φρουρὰν διαρκῆ ἔχουσαν, (ἀπέχει δὲ αὕτη Ἀριμίνου πόλεως ἡμέρας ὁδὸν εὐζώνῳ ἀνδρὶ) καὶ οἱ τῆς στρατιᾶς ἐξηγουμένῳ Ναρσῆς τε καὶ Ἰωάννης καὶ <οἱ> ἄλλοι ζύμπαντες εἶποντο. (...) [8] Ναρσῆ δὲ ζυγγενόμενοι τῶν ἐπιτηδείων τινὲς, ἀπέραντά τε ποιεῖν Βελισάριον καὶ τὰ ἀμήχανα ἐπινοεῖν ἔφασκον. Ἦδη γὰρ Ἰωάννην τοῦ χωρίου ἀποπειρασάμενον, καὶ ταῦτα ὀλίγων τινῶν τηνικαῦτα φρουρὰν ἔχοντος, ἀνάλωτον αὐτὸ ἡσθῆσθαι παντάπασιν εἶναι (καὶ ἦν δὲ οὕτως), ἀλλ' αὐτὸν χρῆναι βασιλεῖ ἀνασώσασθαι τὰ ἐπὶ Αἰμιλίας χωρία. [9] Ταύτη ὁ Ναρσῆς τῇ ὑποθήκῃ ἀναπεισθεὶς νύκτωρ τὴν προσεδρείαν διέλυσε, καίπερ Βελισαρίου πολλὰ λιπαροῦντος μένειν τε αὐτοῦ καὶ Οὐρβίνον πόλιν σφίσι ζυνελεῖν. [10] Οὗτοι μὲν ἐς Ἀρίμινον κατὰ τάχος ζῦν τῷ ἄλλῳ στρατῷ ἴκοντο.

(...)

[18] Ναρσῆς δὲ ταῦτα ἀκούσας ἐν θαύματί τε καὶ ζυμφορᾷ τὸ πρᾶγμα ἐποιεῖτο. [19] Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν Ἀριμίνῳ ἔτι ἡσύχαζεν, Ἰωάννην δὲ τῷ παντὶ στρατῷ ἐπὶ Καισῆναν ἐξηγεῖσθαι ἐκέλευεν. Οἱ δὲ κλίμακας φέροντες ἤεσαν. [20] Ἐπεὶ δὲ ἄγχιστα τοῦ φρουρίου ἐγένοντο, προσέβαλλόν τε καὶ τοῦ περιβόλου ἀπεπειρῶντο. καρτερῶς δὲ τῶν βαρβάρων ἀμυνομένων ἄλλοι τε πολλοὶ αὐτοῦ ἔπεσον καὶ Φανίθεος ὁ τῶν Ἐρούλων ἡγούμενος. [21] Ἰωάννης δὲ Καισῆνης τότε τοῦ φρουρίου ἀποτυχὼν ἀποπειρᾶσθαι οὐκέτι ἠξίου, ἐπεὶ οἱ ἀνάλωτον ἔδοξεν εἶναι, ζῦν τε Ἰουστίνῳ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατῷ πρόσω ἤλαυνε. [22] Καὶ πόλιν μὲν ἀρχαίαν ἐκ τοῦ αἰφνιδίου κατέλαβεν, ἣ Φοροκορνήλιος ὠνόμασται, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ αἰεὶ τε ὑποχωρούντων καὶ οὐδαμῇ ἐς χεῖρας ἰόντων, ζύμπασαν βασιλεῖ τὴν Αἰμιλίαν ἀνεσώσατο. Ταῦτα μὲν οὖν ἐφέρετο τῆδε.